

ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองให้ต่ออายุวีซ่าแก่ชาวต่างประเทศ
ผู้เข้ามาศึกษาหรือปฏิบัติธรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย

พ.ศ. 2546

ด้วยมีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 46 กำหนดให้มีสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติขึ้น และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 159 กำหนดให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ของกรมการศาสนาบางส่วนมาเป็นของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยการออกหนังสือรับรองให้ต่ออายุวีซ่าแก่ชาวต่างประเทศ ผู้เข้ามาศึกษาหรือปฏิบัติธรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย พ.ศ. 2546”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะออกหนังสือรับรองให้ชาวต่างประเทศ คือ

4.1 ผู้เข้ามาบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุสามเณรในประเทศไทย หรือ

4.2 ผู้ได้รับการบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุสามเณรมาจากต่างประเทศแล้ว

เข้ามาศึกษาหรือปฏิบัติธรรมในประเทศไทย หรือ

4.3 ผู้เข้ามาบวชเป็นชีในประเทศไทย

ข้อ 5 ชาวต่างประเทศผู้เข้ามาบรรพชา อุปสมบทในประเทศไทย เพื่อศึกษาหรือปฏิบัติธรรมในประเทศไทย ตามข้อ 4.1 ที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะออกหนังสือรับรอง ต่ออายุวีซ่าให้ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

5.1 เป็นผู้ถือหนังสือเดินทางที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทอยู่ชั่วคราว (NON-IMMIGRANT VISA)

5.2 มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ

5.3 จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า (ยกเว้นผู้เข้ามาบรรพชาที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี)

5.4 ในวัดหรือในสำนักเรียนที่ชาวต่างประเทศสังกัด หรือศึกษาอยู่จะต้องมีผู้สอนเป็นคนไทยที่รู้ภาษาของชาวต่างประเทศนั้น สามารถให้การสั่งสอนอบรมทางพระพุทธศาสนาได้ดี

5.5 เป็นผู้ที่อยู่จำพรรษาในวัดที่ขอบรรพชาอุปสมบท ยกเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาสหรืออุปัชฌาย์เสียก่อน

5.6 เป็นผู้ที่เจ้าอาวาสหรือเจ้าสำนักเรียนที่พระภิกษุสามเณรชาวต่างประเทศนั้นอยู่จำพรรษาลงตลอดเวลา ได้รับรองผลการศึกษาหรือผลการปฏิบัติธรรม และความประพฤติในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยผ่านความเห็นชอบจากเจ้าคณะผู้ปกครองสงฆ์ตามลำดับจนถึงเจ้าคณะจังหวัด

ข้อ 6 พระภิกษุสามเณรชาวต่างประเทศ ผู้ได้รับการบรรพชาอุปสมบทมาจากต่างประเทศ ตามข้อ 4.2 สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะออกหนังสือรับรองการต่ออายุวีซ่าให้ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

6.1 มีคุณสมบัติตามข้อ 5

6.2 เป็นผู้เดินทางเข้ามาโดยได้รับอนุมัติจากทางราชการหรือคณะสงฆ์ไทย

ข้อ 7 ชาวต่างประเทศผู้เข้ามาบวชเป็นชีในประเทศไทย ตามข้อ 4.3 สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะออกหนังสือรับรองการต่ออายุวีซ่าให้ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

7.1 มีคุณสมบัติตามข้อ 5.1 และ 5.2

7.2 เป็นผู้ที่ได้บวชเป็นชีและประจำอยู่ในสำนักของวัดในพระพุทธศาสนาที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติรับรอง

7.3 เป็นผู้ที่มีจริยวัตรและปฏิบัติเหมาะสมที่จะให้อยู่ศึกษาหรือปฏิบัติธรรมต่อไป โดยเจ้าอาวาสและเจ้าสำนักเรียนที่ชื่อนั้นประจำอยู่ตลอดเวลาเป็นผู้รับรองผ่านเจ้าคณะตามลำดับจนถึงเจ้าคณะจังหวัด

7.4 เป็นผู้อยู่ในสำนักอบรมสำหรับชีโดยเฉพาะ และสำนักอบรมสำหรับชี่ดังกล่าว จะต้องอยู่ในความปกครองของเจ้าอาวาสวัดใดวัดหนึ่ง

ข้อ 8 พระภิกษุสามเณรชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษา หรือปฏิบัติธรรมหรือชาวต่างประเทศที่เข้ามาบรรพชาอุปสมบท เพื่อศึกษาหรือปฏิบัติธรรมในประเทศไทย ซึ่งมาจากประเทศที่ไม่มีพื้นฐานหรือไม่ได้นับถือพระพุทธศาสนา นอกเหนือจากประเทศที่ระบุไว้ในข้อ 11 สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะพิจารณารับรองการต่ออายุวีซ่าให้ครั้งละ 1 ปี แต่รวมกันไม่เกิน 10 ปี

ถ้าพระภิกษุรูปนั้นมีความประสงค์จะนำพระพุทธศาสนาไปเผยแพร่ในต่างประเทศ โดยเสนอโครงการให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติพิจารณาเห็นชอบอาจได้รับการพิจารณาให้การรับรองการต่ออายุวีซ่าได้อีกครั้งละ 1 ปี แต่รวมกันไม่เกิน 5 ปี

ข้อ 9 ชาวต่างประเทศบรรพชาเป็นสามเณร และสามเณรนั้นมีอายุครบอุปสมบทได้แล้ว จะต้องอุปสมบทเป็นพระภิกษุภายในกำหนด 1 ปี นับแต่อายุครบอุปสมบท

ในกรณีชาวต่างประเทศมีอายุเกิน 20 ปี ขอบรรพชาเป็นสามเณรจะต้องอุปสมบทเป็นพระภิกษุภายในกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่ได้บรรพชาเป็นสามเณร

ข้อ 10 พระภิกษุสามเณรชาวต่างประเทศ หรือชาวต่างประเทศที่เข้ามาบรรพชาอุปสมบทเป็นพระภิกษุสามเณร หรือบวชเป็นชีในในประเทศไทย ที่มาจากประเทศที่ต้องห้ามทางด้านศาสนา หรือเป็นพระภิกษุสามเณรที่ทางราชการหรือคณะสงฆ์ไทยมีความประสงค์ให้อยู่ เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการหรือต่อคณะสงฆ์ไทย สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะพิจารณารับรองการต่ออายุวีซ่าเป็นกรณีพิเศษ โดยไม่กำหนดระยะเวลาให้เป็นราย ๆ ไป

ข้อ 11 พระภิกษุสามเณรชาวต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาหรือปฏิบัติธรรมในประเทศไทย ที่มีพื้นฐานทางพระพุทธศาสนาจากประเทศดังต่อไปนี้ เช่น สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา เนปาล สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ สาธารณรัฐอินเดีย ภูฏาน สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มาเลเซีย สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น เป็นต้น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะพิจารณารับรองการต่ออายุวีซ่าให้ครั้งละ 1 ปี แต่รวมกันไม่เกิน 5 ปี

ในกรณีตามวรรคแรก ถ้าพระภิกษุสามเณรชาวต่างประเทศนั้น ๆ กำลังศึกษาพระพุทธศาสนาในโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยสงฆ์ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจะพิจารณารับรองการต่ออายุวีซ่าให้เป็นรายปีจนจบหลักสูตรของการศึกษานั้น ๆ โดยให้โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยสงฆ์รับรองการเรียน โดยแจ้งรายละเอียดจำนวนปีที่ศึกษาของหลักสูตร

ปีที่กำลังศึกษาอยู่ของพระภิกษุสามเณรชาวต่างประเทศนั้น โดยเสนอมาพร้อมกับแบบการขอต่ออายุ
วีซ่า (แบบ ศว.1) ของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ข้อ 12 ชาวต่างประเทศที่เข้ามาขอเป็นศิษย์ในประเทศไทย สำนักงานพระพุทธศาสนา
แห่งชาติจะออกหนังสือรับรองการต่ออายุวีซ่าให้ครั้งละ 1 ปี แต่รวมกันไม่เกิน 5 ปี

ข้อ 13 ชาวต่างประเทศที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้ออกหนังสือรับรองให้
และได้รับการต่ออายุวีซ่าจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้ว ปรากฏใน
ภายหลังว่าบุคคลนั้นมีคุณสมบัติบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งก็ดี มีพฤติการณ์อันไม่สมควรที่จะให้อยู่ใน
ประเทศไทยต่อไปจนครบกำหนดเวลาที่ต่อวีซ่าให้ก็ดี สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมีอำนาจที่จะ
เพิกถอนหนังสือรับรองได้ทันที และจะแจ้งให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ดำเนินการต่อไป

ข้อ 14 ระเบียบนี้ไม่ใช้บังคับแก่พระภิกษุสามเณรที่ได้รับทุนจากรัฐบาลไทยเข้ามา
ศึกษาหรือปฏิบัติธรรมในประเทศไทย

ข้อ 15 ให้ผู้อำนวยการสำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2546

(นายสุทธีวงศ์ ตันตยาพิศาลสุทธิ)

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ